

HET HOF VAN BEROEP TE GENT VAN 4 NOVEMBER 2014

van:

het openbaar ministerie

en:

de burgerlijke partijen:

1. DE BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de Minister van Landsverdediging, wiens burelen gevestigd zijn te 1140 Brussel, Kwartier Koningin Elisabeth, Everestraat 1,
2. HET CENTRUM VOOR GELIJKHEID VAN KANSEN EN VOOR RACISMEBESTRIJDING, met zetel te 1000 Brussel, Koningsstraat 138, thans het INTERFEDERAAL CENTRUM VOOR GELIJKE KANSEN EN BESTRIJDING VAN DISCRIMINATIE EN RACISME,

tegen:

1. Nr. (...) B. Tomas, handlanger transport / goederenbehandeling, geboren te Bonheiden op (...), wonende te 2300 Turnhout, (...), doch afvoering ambtshalve op 30 december 2013, thans zonder gekende woon- of verblijfplaats;
2. Nr. (...) V. d. P. Joeri, zonder beroep, geboren te Dendermonde op (...), verblijvende te 9200 Dendermonde, (...) en ingeschreven te 2100 Antwerpen, (...),
3. Nr. (...) H. Mark Albert Ester, bediende, geboren te Wilrijk op (...), wonende te 2640 Mortsel, (...),
4. Nr.(...) V. M. Stijn René Aster Mario, zonder beroep, geboren te Ronse op (...), wonende te 9600 Ranse, (...),
5. Nr. (...) P. Gert, Piet, militair, geboren te Gent op (...), wonende te 3970 Leopoldsburg, (...),

6. Nr. (...) V. I. Joost, militair, geboren te Dendermonde op (...), wonende te 9450 Haaltert (Denderhoutem), (...),
7. Nr. (...) H. Karel Alexander, militair, geboren te Genk op (...), wonende te 3500 Hasselt, (...),
8. Nr. (...) S. Stefan, militair, geboren te Beringen op (...), wonende te 3970 Leopoldsburg, (...),
9. Nr.(...) D. B. Noël Edith Francois, arbeider, geboren te Wilrijk op (...), wonende te 9150 Kruibeke, (...),
10. Nr.(...) R. Robin Herwig Renilda, arbeider, geboren te Lommel op (...), wonende te 9220 Hamme, (...),
11. Nr.(...) V. M. Stan Paul Ivan, kartonbewerker, geboren te Kortrijk op (...), wonende te 8790 Waregem, (...),
12. (...)
13. Nr. (...) B. Tom, verkoper, geboren te Vilvoorde op (...), wonende te 9200 Dendermonde, (...),
14. Nr. (...) M. Chris Christiane Leo Francis, arbeider, geboren te Merksem op (...), wonende te 9160 Lokeren, (...)
15. (...)
16. (...)
17. Nr.(...) P. Rudiger Edmond Joseph, vertegenwoordiger, geboren te Mechelen op (...), wonende te 2580 Putte, (...),
18. Nr. (thans niet in de zaak voor het hof),
19. Nr. (thans niet in de zaak voor het hof),
20. (...)
21. Nr (...) (thans niet in de zaak voor het hof),

beklaagden,

verdacht van:

In het gerechtelijk arrondissement Dendermonde, en/of bij samenhang elders in het Rijk, namelijk in de gerechtelijke arrondissementen Hasselt, Mechelen, Turnhout en Antwerpen.

I.K. De vijfde (P.), de zevende (H.), de achtste (S.), de negende (D.B.); de tiende (R.), de elfde (V. M.), de twaalfde (...), de dertiende (B.) en de veertiende (M.)

Deel uitgemaakt te hebben van een vereniging met het oogmerk om een aanslag te plegen op personen of op eigendommen, bestaande door het enkele feit van het Inrichten der bende, de vereniging ten doel hebbende wanbedrijven te plegen, ondermeer inbreuken op de wet van 23 maart 1995 tot bestraffing van het ontkennen, minimaliseren, rechtvaardigen of goedkeuren van de genocide die tijdens de tweede wereldoorlog door het Duitse nationaal-socialistische regime is gepleegd en inbreuken op de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden;

De vijfde (P.): tussen 1 januari 2003 en 8 januari 2004
(kaft 11, farde P.)

De zevende (H.): tussen 1 januari 2003 en 8 januari 2004
(kaft 11, farde H.)

De achtste (S.): tussen 1 januari 2002 en 8 januari 2004
(kaft 19, farde S.)

De negende (D. B.): tussen 1 januari 2000 en 8 januari 2004
(kaft 21, farde D. B., p. 553)

De tiende (R.): tussen 7 oktober 2001 en 8 januari 2004
(karton 21, farde R., p. 556)

De elfde (V. M.): tussen 1 januari 2000 en 8 januari 2004
(kaft 21, farde V. M., p. 554)

6.

6.1 De beklaagden Gert P., Joost V. I. en Karel H. worden tevens vervolgd wegens te hebben behoord tot, of medewerking te hebben verleend aan, een groep of een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie verkondigt, zoals bedoeld in artikel 22 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden, voorheen (d.w.z. voor de inwerkingtreding van de wet van 10 mei 2007) artikel 3 van diezelfde wet (telastlegging II.K in de zaak met referte I).

Behalve de voormelde beklaagden werden voor de eerste rechter ook de genaamden Tomas B., Joeri V. d. P., Mark H., Stijn V. M., Stefan S., Noël D. B., Robin R., Stan V. M., Tom B. en Chris M. vervolgd op grond van deze telastlegging. Alle beklaagden werden door de eerste rechter vrijgesproken "om juridisch-technische redenen" (zie pp. 199-201 van het bestreden vonnis).

Ingevolge de hoger beroepen van het openbaar ministerie dient het hof zich uit te spreken over de strafvordering met betrekking tot de telastlegging II,K in zoverre deze betrekking heeft op de beklaagden Gert P., Joost V. I. en Karel H. (zie hierna, randnr. 6.3), terwijl, ingevolge het hoger beroep van de burgerlijke partij het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, thans het Interfederaal Centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme, tevens moet worden nagegaan of de telastlegging II,K - behalve in hoofde van de voormelde beklaagden Gert P., Joost V. I. en Karel H. — op burgerrechtelijk vlak al dan niet bewezen is in

hoofde van de voor het hof "gedaagde" partijen Tomas B., Joeri V. d. P., Mark H., Stijn V. M., Stefan S., N.' D. B., Robin R., Stan V. M., Tom B. en Chris M. (cf. infra, randnr. 14.1),

6.2 Artikel 22 van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden stelt strafbaar "hij die behoort tot een groep of tot een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie wegens een van de beschermde criteria verkondigt in de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent". Deze strafbepaling was vóór de Inwerkingtreding van de wet van 10 mei 2007 opgenomen in artikel 3 van de wet van 30 juli 1981 en luidde in gelijkaardige bewoordingen, waarbij (sinds de wijziging door de wet van 12 april 1994) strafbaar werd gesteld 'hij die behoort tot een groep of tot een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie bedrijft of verkondigt in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, dan wel aan zodanige groep of vereniging zijn medewerking verleent».

Volgens de eerste rechter dient uit het arrest nr. 17/2009 van het Grondwettelijk Hof van 12 februari 2009 te worden afgeleid dat het "behoren tot" of het "medewerking verlenen aan" een groep of vereniging in de zin van de voormelde bepaling slechts strafbaar is wanneer die groep of vereniging zelf strafrechtelijk kan worden vervolgd. Feitelijke groepen en verenigingen zouden, aldus de eerste rechter, dan ook niet kunnen worden beschouwd als een groep of vereniging in de zin van artikel 22 (voorheen artikel 3) van de wet van 30 juli 1981, daar louter feitelijke groeperingen en verenigingen geen rechtspersoonlijkheid hebben en dienvolgens niet het voorwerp kunnen uitmaken van een strafvervolgning. Daar het een vaststaand gegeven is dat B. a. H. Vlaanderen geen rechtspersoonlijkheid heeft en als zodanig derhalve niet het voorwerp kan uitmaken van een strafvervolgning, oordeelde de eerste rechter dan ook dat alle beklaagden dienden te worden vrijgesproken van de telastlegging II.K.

Dit standpunt wordt door het hof niet gevolgd. Noch uit de bewoordingen van artikel 22 (voorheen artikel 3) van de wet van 30 juli 1981, noch uit de parlementaire voorbereiding van deze bepaling kan immers worden afgeleid dat de strafbaarheid van degene die behoort tot — of zijn medewerking verleent aan - een groep of een vereniging die discriminatie of segregatie verkondigt zoals hoger bedoeld, afhankelijk zou zijn van de mogelijkheid van een strafrechtelijke vervolging van die groep of vereniging zelf, die aldus rechtspersoonlijkheid zou moeten hebben (art. 5 Sw.). Een dergelijke interpretatie zou overigens impliceren dat de bewuste strafbepaling, vóór de inwerkingtreding van de wet van 4 mei 1999 tot invoering van de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen, onmogelijk kon worden toegepast.

Ook uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt niet dat een grondwetsconforme interpretatie van artikel 22 (voorheen artikel 3) van de wet van 30 juli 1981 zou impliceren dat het in die laatste bepaling bedoelde misdrijf slechts bewezen kan worden verklaard wanneer de erin bedoelde groep of vereniging zelf het voorwerp kan uitmaken van een strafrechtelijke vervolging — wat in de hypothese van een feitelijke vereniging, zoals B. a. H. Vlaanderen, niet het geval is. Dat het Grondwettelijk Hof erop wijst dat het behoren tot of het meewerken met een groep of een vereniging die discriminatie of segregatie verkondigt, veronderstelt dat de bewuste groep of vereniging zelf "strafbaar" moet zijn wegens het aanzetten tot

discriminatie of segregatie (GrwH 12 februari 2009, nr. 17/2009, overwegingen B.79.5 en 8.88.2), moet immers specifiek worden gesitueerd tegen de achtergrond van de interpretatie door het Grondwettelijk Hof van het in de desbetreffende wettelijke bepaling gebruikte begrip "verkondigen" : strafbaar is slechts hij die behoort tot of medewerking verleent aan een groep of een vereniging die kennelijk en herhaaldelijk discriminatie of segregatie wegens een van de beschermde criteria "verkondigt" in de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden.

Aldus geeft het Grondwettelijk Hof te kennen dat het lidmaatschap van of het verlenen van medewerking aan een groep of vereniging die louter een discriminatoire mening of een segregatie-gedachte "vertolkt", niet strafbaar is, en dat de strafbepaling slechts het lidmaatschap van of de medewerking met een groep of vereniging viseert in zoverre deze laatste "aanzet" tot discriminatie of segregatie, zoals bedoeld in artikel 20 van de wet van 30 juli 1981, dat het "aanzetten" tot discriminatie of segregatie (in bepaalde omstandigheden) als een afzonderlijk misdrijf strafbaar stelt (GrwH 12 februari 2009, nr. 17/2009, overwegingen B.79.3, B.79.4 en B.79.5) het behoren tot of het medewerking verlenen aan een groep of vereniging kan slechts strafbaar worden geacht op grond van artikel 22 van de wet van 30 juli 1981 in zoverre de activiteiten van die groep of vereniging zelf kunnen worden gesitueerd binnen de werking van de strafwet, met name binnen de werking van artikel 20 van de wet van 30 juli 1981 (vgl. GrwH 12 februari 2009, nr. 17/2009, overweging B.81.1, tweede alinea, waar wordt overwogen dat het vereist is dat de groep of vereniging "zich schuldig maakt" aan het misdrijf van aanzetten tot discriminatie of segregatie). Dit laatste impliceert evenwel niet dat de groep of vereniging rechtspersoonlijkheid zou dienen te bezitten en aldus juridisch-technisch als beklagde het voorwerp zou moeten kunnen uitmaken van een strafvervolgning.

6.3 Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat de vereniging B. a. H. Vlaanderen heeft aangezet tot haat, discriminatie en segregatie van personen, groepen of gemeenschappen op grond van hun nationaliteit, hun zogenaamde ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit in omstandigheden zoals bedoeld in artikel 444 van het Strafwetboek, nl. door het publiceren in het tijdschrift BBET en door het opnemen in de BBET-website en BBET-blogspot van extreem racistische artikelen en bijdragen — waardoor de desbetreffende ideeën openlijk werden verspreid - waarbij in discriminatoire en haatdragende bewoordingen onder meer de superioriteit van het zogenaamde blanke ras en de inferioriteit van mensen van Joodse afkomst, van personen met een zwarte huidskleur enz., wordt gehuldigd. Het hof verwijst in dit verband naar de bijzonder talrijke, voor zich sprekende citaten zoals aangehaald in de (door de eerste rechter grotendeels bewezen verklaarde) onderdelen van de telastlegging 11.1 (die als zodanig niet aan het oordeel van het hof is onderworpen, zie de weergave van deze telastlegging op het 60e blad in fine tot en met de tweede alinea van het 79e blad van het bestreden vonnis, welke weergave, in zoverre bewezen verklaard door de eerste rechter, in het voorliggende arrest als herhaald en overgenomen wordt beschouwd).

Hierdoor heeft de vereniging B. a. H. Vlaanderen als vereniging kennelijk en herhaaldelijk discriminatie en segregatie verkondigd zoals bedoeld in artikel 22 (voorheen artikel 3) van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden. De in de onderscheiden onderdelen van de telastlegging II.I. aangehaalde passages (in zoverre bewezen verklaard) zetten

onmiskkenbaar aan tot discriminatie, segregatie en zelfs tot haat en geweld, en dit in de omstandigheden zoals bedoeld in artikel 20 (voorheen artikel 1) van de wet van 30 juli 1981.

De telastlegging II.K is dan ook bewezen in hoofde van de beklaagde Gert P., die, ook al is het niet bewezen dat hij zich ervan bewust was dat de vereniging B. a. H. Vlaanderen ook tot doel had misdaden en terroristische misdrijven te plegen, behoorde tot de vereniging, (zie hoger, randnr. 5). Dit blijkt onder meer uit het feit dat hij meerdere bijeenkomsten en concerten van B. a. H. bijwoonde en tevens minstens eenmaal instond voor de bewaking op de parking, terwijl hij bovendien geabonneerd was op het BBET-tijdschrift, waarvan hij, althans tijdens de geïncrimineerde periode, het racistische en haatdragende gedachtengoed kende en ook deelde.

Hoewel ook met betrekking tot de beklaagde Joost V. I. het bewijs niet is geleverd dat hij besepte dat B. a. H. Vlaanderen terroristische misdrijven beoogde te plegen (zie hoger, randnr. 5), acht het hof het eveneens bewezen dat de beklaagde Joost V. I. behoorde tot de vereniging. De beklaagde Joost V. I. had immers niet alleen sympathie voor het extreem-rechtse en racistische gedachtengoed van B. a. H. Vlaanderen, maar was ook in het bezit van T-shirts van B. a. H. in het algemeen en van B. a. H. Vlaanderen in het bijzonder en voorts van extreem- rechtse literatuur, zodat het hof het bewezen acht dat hij niet zomaar sympathieën koesterde voor B. a. H. Vlaanderen maar er ook effectief toe behoorde. Het verweer van de beklaagde Joost V. I. dat hij nooit heeft meegewerkt aan het tijdschrift BBEI, geen tatoeages heeft met een extremistische symboliek, niet betrokken was bij de oprichting van B.a.H. Vlaanderen, enz., doet hieraan geen afbreuk.

Derhalve is de telastlegging 11.K eveneens bewezen in hoofde van de beklaagde Joost V. I., althans in de periode van 8 januari 2004 tot en met 7 september 2006. Uit het strafdossier blijkt daarentegen niet dat de beklaagde Joost V. I. in de periode van 2 januari 2003 tot en met 7 januari 2004 reeds tot B. a. H. Vlaanderen behoorde, zodat hij met betrekking tot deze periode wordt vrijgesproken.

Wat de beklaagde Karel H. betreft, is er twijfel voorhanden of hij echt heeft behoord tot de vereniging B. a. H. Vlaanderen (zie hoger, randnr. 5). Weliswaar is het aannemelijk dat de beklaagde Karel H. sympathieën zal hebben gekoesterd voor de extreem-rechtse groepering die zich rond Tomas B. had gevormd, doch het strafdossier laat niet toe om met zekerheid tot de conclusie te komen dat de beklaagde Karel H. effectief tot de groepering heeft behoord. Dienvolgens wordt de beklaagde Karel H. vrijgesproken van de telastlegging II.K.